

Συχνή συμμετοχή στην Θεία Κοινωνία

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

agripnia
Page not found or type unknown

Στην Αποκάλυψη του Ιωάννη ο Χριστός παρουσιάζει μία πολύ ωραία εικόνα: «ΐδού έστηκα επί την θύραν και κρούω· εάν τις ακούση της φωνής μου και ανοίξη την θύραν και εισελεύσομαι προς αυτόν και δειπνήσω μετ' αυτού και αυτός μετ' εμού». Ο Χριστός χτυπάει την πόρτα της καρδιάς μας με πολύ σεβασμό και διακριτικότητα. Δεν κραυγάζει, δεν σπάει την πόρτα, γιατί σέβεται την ελευθερία μας. Δείχνει με την εικόνα αυτή πόσο μας σέβεται, αλλά και πόσο μας αγαπάει. Λαχταράει να του ανοίξουμε να μπει και να δειπνήσει μαζί μας. «Επιθυμία επεθύμησα τούτο το Πάσχα φαγείν μεθ' υμών». Θέλει, αν είναι δυνατόν, να βρίσκεται κάθε μέρα στο σπίτι του καθενός μας κι εμείς Τον περιφρονούμε. Με δυσκολία του ανοίγουμε την πόρτα μας, ελάχιστες φορές τον χρόνο, σαν σε αδιάφορο επισκέπτη, ίσως και βαρετό. Και πόσο βιαζόμαστε να τελειώνουμε μαζί Του!

Εδώ αϋθόρμητα προβάλλει το ερώτημα:

Κάθε πότε πρέπει να κοινωνούμε; Ας αφήσουμε να μιλήσει ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος: «Πές μου, ρωτάει, αν κληθεί κάποιος σε δείπνο και προσέλθει, και αφού πλύνει τα χέρια του και καθίσει στο τραπέζι, χωρίς καν να αγγίξει τα εδέσματα που ο οικοδεσπότης προσφέρει, δεν προσβάλλει αυτόν που τον κάλεσε;»

Κάτι παρόμοιο συμβαίνει κι εδώ. Όταν προσέρχεσαι σε κάποιο τραπέζι, προσέρχεσαι για να φας. Και η θεία λειτουργία είναι τραπέζι, είναι τροφή. Κι ερχόμαστε σ' αυτό το πνευματικό τραπέζι, όχι για να κάτσουμε στην άκρη, όχι για να παρακολουθήσουμε, αλλά για να συμμετάσχουμε. Φέρνουμε τις προσφορές μας, τους καρπούς του μόχθου μας, το ψωμί και το κρασί και ικετεύουμε τον Κύριο να αγιάσει τα δώρα μας. Για ποιό λόγο; Μα για να κοινωνήσουμε.

Δυστυχώς, όμως. Αυτή την αλήθεια την ξεχνάμε. Ο διάβολος μας ρίχνει πολλές φορές στην αμαρτία. Αλλά δεν είναι αυτή η μεγαλύτερη νίκη του. Η μεγαλύτερη νίκη και επιτυχία του είναι που μας έχει πείσει να μην κοινωνούμε συχνά. Γράφει ο Αγ. Κύριλλος Αλεξανδρείας: «Όσοι απομακρύνονται από την εκκλησία και την θεία κοινωνία, γίνονται εχθροί του Θεού και φίλοι των δαιμόνων».

Πηγή: Λίγα λόγια για τη Θεία Ευχαριστία, Έκδοση Ιεράς Μητροπόλεως Αργολίδος, Ναύπλιο.